

Tweede Wereldoorlog en werd een nieuwe ingeluid: die van de 'concerten ten bate van'. Bijna profetisch begon dit tijdperk met een concert ten bate van Het Nederlandsche Roode Kruis op 29 januari 1940. Opbrengst: f 825,-. Niemand kon toen bevroeden dat deze instelling dit geld binnen zéér korte tijd zéér nodig zou hebben. Op 29 april van datzelfde jaar klonk Symphonia voor het laatst in de Groote Doelenzaal. Elf dagen na dit concert, waarin Lily van Spengen nog opgewekt het Pianoconcert in Es van Johann Christian Bach had vertolkt, concertmeester P. Wefers Bettink het Vioolconcert in D KV 211 van Mozart had gespeeld en het orkest naast Bizet's Roma suite wederom een Nederlands werk had vertolkt: de Eerste symfonie van Hendrik Andriessen, ging de zaal in vlammen op. Van de drie concerten die Symphonia nog gaf voor het orkest gedwongen werd het bijltje er bij neer te leggen kwamen de baten ten goede aan de evacuatie-noodtehuizen en het fonds verloren gegane muziekinstrumenten...

Ook Symphonia had zich, wilde het door blijven spelen als orkest, bij de 'Kultuurkamer' moeten aansluiten. Het bestuur weigerde en aldus was het orkest gedwongen de repetities in orkestverband te staken. In groepjes werd er weliswaar doorgespeeld, doch formeel hield Symphonia op te bestaan.

Na de oorlog was er op allerlei terrein veel te herstellen. Symphonia, dat spoedig herleefde onder de enthousiaste leiding van Jaap Stotijn, zag daarin een belangrijke taak. Stotijn was als solohoboïst aan het Residentie Orkest verbonden. Tevens bekleedde hij de positie van leraar voor het hoofdvak orkest-directie aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en leidde hij vele malen het Residentie Orkest. De opbrengst van het eerste concert, op 28 januari 1946, werd afgedragen aan de actie 'Nederland helpt Indië'. Dat was het begin van een lange reeks concerten in de Rivièrahal van de Rotterdamse Diergaarde Blijdorp, die naast fraaie muziek werden gekenmerkt door grote tombola's ten bate van zeer vele culturele en liefdadige instellingen en instituten, zowel in Rotterdam als daarbuiten.

Voor Symphonia brak een nieuwe bloeitijd aan, zowel kwalitatief als waar het de belangstelling van de Rotterdamse muziekliefhebbers betrof. Het bezoekersaantal van de concerten in de Rivièrahal schommelde tussen de 900 en 1000!

Een bijzondere gebeurtenis in die eerste tijd na de Tweede Wereldoorlog was het concert op 29 januari 1951, waarvan de baten bestemd waren voor het pensioenfonds van het Rotterdams Phil-